

[Einer-Jensen.]

afgørende. Det er ogsaa mit Haab, at det Fællesudvalg, der nu nedsættes efter dette Lovforslag, vil vide at naa til Afgørelser i selve Udvalget, saaledes at Arbejds- og Forligsnævnet om ikke kan gøres arbejdsløst, dog faar meget faa Sager til Afgørelse. Jeg tror, det vil være muligt for de to Hovedorganisationer gennem dette Udvalg at skabe et Samarbejde, saaledes at de i langt de fleste Tilfælde kan naa til Enighed om de Uoverensstemmelser, der maatte blive forelagt dette Udvalg.

Jeg har nu nævnt Hovedpunkterne i Lovforslaget. Jeg beklager, at § 8 i Hovedorganisationernes Forslag, vedrørende Spørgsmaalet om Arbejdsløsheds-kasserne, ikke er kommet med i det foreliggende Lovforslag, men de Udtalelser, Arbejdsministeren fremsatte herom, tager jeg til Efterretning, idet jeg haaber, at de Overvejelser, der skal finde Sted, ikke maa blive alt for langvarige.

Loven skal gælde indtil 1. November 1941, hvis den ikke ved kongelig Anordning sættes ud af Kraft forinden. Det bestemmes, at der ingen Arbejdsstandsninger maa finde Sted inden for dette Tidsrum. Der er en enkelt Undtagelse, nemlig Spørgsmaal, der er optaget som Undtagelsestilfælde i Norm for Regler for Behandling af faglig Strid, altsaa de Tilfælde, hvor det er Ære, Liv og Velfærd, der staar paa Spil.

Ved Forelæggelsen nævnte Arbejdsministeren de Afgivelser, der er i det foreliggende Forslag i Sammenligning med det af Organisationerne indsendte, og jeg forstaar, det har været nødvendigt at foretage disse Ændringer for at skabe den Enighed om Forslaget, som ogsaa jeg finder ønskelig. Det er mit Haab, at alle Parter forstaar Nødvendigheden af denne Lovgivning, og at alle loyalt vil arbejde for, at Arbejdsroen bevares. Det kræver Forstaaelse og maaske Resignation af de Parter, der kommer ind under Loven, men Tiden kræver Enighed i det danske Folk, kræver Ro og Arbejde — den bedste Sikkerhed for Opretholdelsen af Danmarks Erhvervsliv.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting.

Krag: Der er for mig ingen Anledning til at komme ind paa dette Lovforslags Forhistorie eller paa de langvarige Fødselsveer, Forslaget maatte igennem, inden det kom til Verden i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Det kunde være fristende at anstille

en Sammenligning mellem det oprindelige, af Hovedorganisationerne opstillede Forslag og saa Lovforslaget, som det her foreligger, men det har jo den højtærede Minister gjort i sin Forelæggelsestale, og selv om denne ikke var ledsaget af kritiske Bemærkninger over for det af Hovedorganisationerne udarbejdede Forslag — Bemærkninger, som der i og for sig kunde være rig Anledning til at fremføre —, skal jeg dog afstaa derfra af let forstaaelige Grunde. Forslaget er paa for mig afgørende Punkter undergaaet betydelige Forbedringer ved de Ændringer, som er indført, og ved den mangesidige Behandling, det har været Genstand for, siden den højtærede Arbejdsminister fik det i Hænde. Ikke mindst er der opnaaet Ændringer i Favør af de principielle Betragtninger og meget alvorlige Betæneligheder over for Lovforslaget, som mange inden for mit Parti har næret, og som endnu ikke helt er bortelimineret. Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at disse Ændringer har fundet Sted, og ganske særlig, at den famøse § 8, som var indeholdt i det oprindelige Forslag, er blevet fjernet, thi Tvangsmomenter af den Art, det kan jeg forsikre den højtærede Arbejdsminister om, faar han aldrig Venstre til at gaa med til, hverken i denne Lov eller i eventuelle kommende Love, saaledes som jeg hørte det blev bebudet af den ærede socialdemokratiske Ordfører.

Alle er ganske utvivlsomt enige om, at under de nuværende Forhold i vort Land er det nødvendigt at sikre Arbejdsroen, og derfor kan jeg paa mit Partis Vegne kun udtale min Tilfredshed med, at det fastslaaes i Lovforslaget, at Strejker og Lockouter er forbudt, og at dermed Forligsinstitutionen foreløbig er overflødiggjort. Men det gaar jo tit saadan, at naar Lovforslag har en Forhistorie, saaledes som det foreliggende Forslag har det, naar saa mange Kokke har skullet tilberede Maden, saa kommer der let et mindre godt Resultat ud deraf. Forslaget er da ogsaa blevet indviklet, hvad ganske sikkert alle vil synes; det er ikke let læseligt, det er ikke paa alle Punkter helt klart, endsige let forstaaeligt, og det vilde jo være et billigt Krav at stille til et Forslag, som angaar saa overmaade mange Menneskers økonomiske Velfærd og Interesser, som Tilfældet er for dette Forslags Vedkommende. Jeg har tidligere under de Forhandlinger om Forslaget, jeg har haft den Ære at deltage i, gjort den højtærede Minister opmærksom paa dette Punkt, og jeg skal erkende, at Forbedringer er der i saa Henseende sket. Men Forslaget aabner endnu en